

[Hove Sørensen]

I redegørelsen savner jeg noget om disse mere overordnede perspektiver, og jeg havde gerne set, at ministeren havde lagt mere vægt på, at planlægningen skal bruges til at styre udviklingen i den ønskede retning, fremfor at planerne skal kunne revideres efter den faktiske udvikling. Sådanne overordnede målsætninger kan også forhindre, at vi i en tid med begrænset økonomisk bevægelsesfrihed falder for fristelsen til at lægge for stor vægt på kortsigtede økonomiske hensyn til skade for bl.a. miljøhensynene.

Hvis jeg må opfatte redegørelsen som et udtryk for, at vi skal støtte de positive tendenser, f.eks. til øget selvforvaltning, og modvirke de negative tendenser, f.eks. til forringelse af naturgrundlaget for vort samfund, så vil jeg betragte det som et godt udgangspunkt, vi gerne vil diskutere videre på.

Det bør være en selvfølge, at beskrivelser af gode intentioner følges op af konkrete initiativer. Jeg skal trække nogle emner fra landsplanredegørelsen frem dels for at få belyst de pågældende emner nærmere, dels for at give ministeren lejlighed til at orientere om nogle af de konkrete initiativer, redegørelsen lægger op til.

Det fremgår af redegørelsen, at det er regeringens opfattelse, at sektorplanerne skal have en mere tilbagetrukket rolle i forhold til den sammenfattende planlægning, og det påpeges bl.a., at det er vigtigt, at der værnes om naturen af hensyn til kommende generationer. Betyder det, at der med godkendelse af regionplantillæg 84-85 vil blive lagt særlig vægt på varetagelse af natur- og miljøhensyn, således at planlægningen kan være med til at modvirke den forringelse af naturen, der ellers let kan blive resultatet?

Der står også, at regeringen mener, der må lægges vægt på befolkningens rekreative udfoldelsesmuligheder. Jeg håber, jeg blandt andet må forstå det således, at flere af kommunernes arealer nu udlægges til det formål, og vil i den forbindelse gerne appellere om, at anvendelse til rekreative formål gøres permanent. Den usikkerhed, f.eks. kolonihavefolket de fleste steder må leve med, er helt uanstændig.

Videre står der, at det er en central opgave for regeringen at arbejde for en fortsat decentralisering og styrkelse af lokalsamfundet også i de større byer. Må jeg forstå det sådan, at regeringen går ind for en anden ad-

ministrativ opdeling af bl.a. Københavns kommune med henblik på en styrkelse af lokalråd og lignende efter retningslinjer som dem, SF har foreslået i borgerrepræsentationen?

Regeringen lægger vægt på, at der sker en i videst muligt omfang bevarende byfornyelse. Også her er jeg enig, men jeg må spørge, om det vil blive fulgt op, så der sættes flere penge af til byfornyelse.

I redegørelsen fremhæves det, at planlovgivningen skal sikre, at offentligheden, herunder erhvervslivet, medvirker i den sammenfattende planlægning. Det er beklageligt for sjældent, at erhvervslivet åbent deltager i den offentlige debat, og debatten svækkes, hvis det accepteres, at erhvervslivet i stedet benytter andre kanaler. Må jeg forstå det sådan, at regeringen kan gå ind for, at offentlighedens medvirken i planlægningen tages så alvorligt, at den vil kunne støtte et forslag om, at kommunalbestyrelserne forpligtes til at søge at få det egentlige politiske indhold i planlægningen frem? Det vil ofte tvinge beslutningstagerne til at tænke en ekstra gang og måske resultere i en anden og rigtigere beslutning og gøre afgørelserne mindre mystiske for borgerne.

I redegørelsen lægges også vægt på, at der sker en fortsat udtynding af den eksisterende bebyggelse i de større byers centre. Det skal bl.a. tage sigte på at lette trafikpresset, som bl.a. skyldes de gode indkøbsmuligheder i de centrale bydele. Må jeg gå ud fra, at dette vil komme til udtryk i retningslinjer for kommuneplanlægningen, som modvirker erhvervstilvækst og forhindrer en fortsat vækst af supermarkeder i de centrale bydele? Der er gennem årene brugt og bruges stadig mange ressourcer på vejanlæg og parkeringspladser for at styrke detailhandelen. Der vil ikke blive flere forbrugerkroner af den grund, og derfor sker udbygningen altid i konkurrence med nabokommunerne, som tvinges til at tage udfordringen op, og med de mindre lokalsamfund, som mister deres nærbutik.

Vi skal tage hensyn til ressourcerne, og vareforsyningen i byerne er et område, der er mere end tilstrækkeligt udbygget mange år frem, og det er et område, hvor det vil være naturligt at stoppe for yderligere ressourceforbrug.

De små byer og landsbyerne må sikres bedre vilkår, og vigtigheden af at bevare de